

Ролята на Вселенските събори в живота на Църквата

В миналото ВС са се свиквали по:
догматически въпроси, против еретически
учения, или за да предпазят Цта от разкол
и разделение. ВС изразяват колективния
воля на Цта и чрез своите решения,
постановления и канони оказват
въздействие върху целия християнски свят.
7 ВС са се провели на територията
на Византия, и в IV-VIII век, под неговосредствено
то ръководство и с участието на византий-
ските императори, освен общо цтни, те
били и византийски.

"Като-християнската от хр-ските империи"
за която винаги се е смятала В-в,
отделяла изключително място на ВС.
Решенията на тези събори засягали
проблеми от вътрешния живот и църк.-енство
на което империята имела ролята на църк.-ен
мощта. Би било неясно да се каже, че
въпросите на вярата и каноните засягали
само висшето духовенство и върховните
представители на св. власт. По духовното
признание на един съвременник от IV в, когато
е да отиде човек - в хлебарницата, риботро-
-давницата, торницата или градските бази
невсякъде се обсъждали проблемите на
вярата и становището на еретиките.
Този засилен интерес показва, че
византийците се интересували, изключи-
телно много от догматичите и каноните
на Цта.

Те били тукто всекидневие, защото много от проблемите на дига и хората се решавали тукто на тези сесии. Кога поради нуждата от диалогите на тези високи духовни форуми като ВС?

След Мадридския едикт 313г започнало усилено вътрешно утвърждение на християнския богословско-философската мисъл и културен завоевания, както остават важни за целия по-нататъшен период от разширяването на църквата. ВС (за разлика от Поместните, които решавали конкретни въпроси на местната църква) си поставяли две основни цели: ① да се противопоставят на ересите, ② да изяснят основните истини на вярата. Тези практики били споменатите цели да се осъществяват от едномислените усилия на отделни хора и по-късно от общите усилия на църквата. Те ставали общоцирковни блага, само когато поуката колективно утвърждаване от ВС. Употребеният в случая термин „Вселенски“ има и друго з-е. Самият Римски император се възприемал като „детевна“ и с това още веднъж показвал, че всъщност, което става в нея, има „световно“ (вселенско) значение.

Това за състоянето на ТРС става
спорът на Александрийския и Александър
с неговия възлюбен Арий по повод на Света
Троица. Според христ. христологията Бог
е един по вещество, но различен по лица:
Бог - Отец, Бог - Син (Христос) и Бог - Дух,
Арий като възпитаник на Антиохийската
рационалистична школа, твърди, че му
отделят лице на Света Троица и на
равенство. Мъниа, че Христос бил „сътворен“.
Подобно вървеше тематика на сакрални
действия на Иерусалим, тъй като и самият
е Христос. Заключаването на спорът
- в м.м. Константин Велики да диктува
Т-о общоизряден събор който да вземе
стандартно по православността на единия или
другата теза.

Съборът (символ^{в Никей} на 20 май 325г) освен Арий
като еретик и т.м.знае Бог-Син (Иисус
Христос) за „сътворен“ а не за „сътворен-
смен“ на Бог Отец. Верно с това откъде
изготвили първите няколко сленгове от
Символа на вярата, в който залегнали
основните линии на християнското
изповядание.

Волко големо значение се отдава на
решението на Никейския събор и на
от факта, че той бил състоял всяка
година (м.досега) на 7-та неделя след
Великден

Вторият ВС (381-) в Цариград бил свикан
всво време с участието на Македонци, които
поставили въпроса за 3-тиците на Света
Троица - Бог Дух Свети. Като се е и
оскарвало „македонизмът“ е било
осъдено и отнево се потвърждава
„единосъщността“ на Света Троица
към първите знаци на символа на
връзката се забавили и няколко дни
с което това вероизповедно съдържание
било окончателно завършено. В бъдеще
всеки който искал да потвърди
Триединството си към православната
църква или официалното вероизповедание
трябвало първостепенно да използва
символа на връзката.

Третият ВС (428-430) в Ефес се свиква
по повод участието на Несторий, той
завел се използва името на 2
Трерави (различни) по отношение на
Иисус Христос Богочовек и човек.
За това потлеж в това творение изначално
вече не било, но по-нататъшното му
разкриване било до осмислянето си
като като Иисус има една завешка Троица
значен бил рожен като Божие дете
и това са св. Богородица и св.
„Христородица“. Това творение чуждо
символ по култа на св. Богородица
наш-вече в столицата, където той бил
на големия паметник.
Несторианството е осъдено като ерес.

IV ВС (451г в Халкедон) е сликан поради
католичката на ереста на монофизитите.
Сторен тѣх Христос има само една
"природа" и тѣ има "божественост".
Там сторен тѣх тврдениј Христос не
може да страда истински на крстот,
тѣи како страдањето е неопределено за
една Бог. Реакцијата на православното
духовство била многу остра, ако се
примено, се Христос не е страдаел на
крстот, то значело, се не е извршено
изкупителното на големкиот рѣд, за
кото Исус третираше страдаел. Това
иначе сериозно страшноста и
логиката таму доверливост в христијански
то религиозно учење.

Одн догматичната дејност, Халкедонскиот
сбор взел и извршил изключително важни
решениј (канонични). Едно от тѣх е
28-трално с което обврзува се канонично-
нопокиј епископ има равни права
с римскиот папа. При все, се му признава-
ми посетното право да се зувства
"право между равни", изравнувањето по
права на двамата престолени била
недопустимо оскрбление за Римскиот папа.
Поради ова четвртата црква приела
високи решениј на собора без 28-трално.
В то-патателната историја на цр-
тава решение инократно става
обект на преобратки тѣеубаниј и подвиз
за дѣлни конфликти между Рим
и Константинопол.

V ВС (553 в Цариград). Той е един от
наше поучаващи събори на света. Официал-
ната му цел била да отхвърли и тасмани
прежки като претроставани възгледите на
монофизитите в които на грехославното
То тази задача не се създава на отъст.
Сторот се заздравявал. В него взели
отношение светските власти, като
презреници на понови тривержките
на монофизитизма.

VI ВС (680-681 в Цариград) свикан за
да разгледа учението на монофизит-
ната се монотелитска ерес.
То била естествена реакция на моно-
физитизма и учена се Христос имах
една воля и едно действие.

[Моно-един и темиз-воля]
След продължителни спорове монотелитството
било съдено. Отците решили: Христос
има две воли (божествена и човешка),
свободни неразделно, несмтно,
неизменно и неразлъчно, без да се
противопоставени една на друга.

За нас българите, този събор представ-
лява интерес не от една друга страна.
По време на дискусиите в едно от
изказванията на презвитер Константин
от гр. Атамея се съобщава за
протърпиво толеранение във византия
ерещу българите. Тъкмо тези думи дават
основа на нашия митрич (Юрдан
на Юрдан, не Юрдан) Трифон да стигне
до избора, се византия в Охрид

и у войските на хан Астарух и
Константин IV Погоният се е водила
малко преди август 680 г.

Това коритира поддържаната дотогава
от българската историческа наука
дата за образуването на държавата,
възприета според хронологията на
историка Теофан в 679 г.

Това - шести ВС. Странното му римско
название идва от това, че на този
събор били доразвити решенията
проблемни четвиртия и шестият ВС били
свикан през 692 г. в Харисград. Заседа-
нията му се провеждали в държавната
зала "Трун" (Трезорците в тази зала
били с формата на арка а на
тр. арка' означавало Трумон, формата
на "Света Свях" откъдето е и изведен
като Трунски събор.

Отнасяно римската църква отказала
да признае този събор поради противо-
речието и с константинополската църква
за членбата на духовенството. Според
дани част от духовенството има право на
брак или не. Източните църкви настоява-
ли за т. нар. "св. духовство" да има
право на един брак. Римската църква
била изобщо против брака на духовни-
ците от всички санове и рангове.

Втората Прегина за спора му двете
църкви третотворна даването на 28 февруари
на IV ВС.

VII BC - Това е последният събор, който
е известен от историческата църква. Свикан
в Фикез (786 - 787) (Това е от
различията се във Византия) през VIII-X
иконоборско движение.

Ранната църква не познавала почитане-
то на иконостас. Страхът от Тримира е
езицистското идолопоклонство държало
настраха християните от почитането на
всякакви святици, икони и образи.
Несъмнената победа над езициството обаче
постепенно отворила вратите за почитането
на светите образи, което с течение на
времето трябвало гърдещи размери.
Тесто пъти монаси стекли в манастири
и манастири на светци и "незаконни икони"
което водело върхата до формиране на
поклонство. Не само изписаните образи
но и дървото? Доста? или изобилие
материалите? с които били изписван
образите се слагали за светени.

Това Тримира било велики на църквата да
взема мерки против неумерено разраст-
ващия се култ към иконостасите. Бедата
била в това, че намесата на светските
власти в този спор изкористила
съзнателно му. Разногласията стигнали
до там, че за тях трябвало да се
превземе върховният колективен орган
на църквата BC.

С решенията на 7 BC Тримира
дълготрайната борба в църквата
против ересите и